

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3012/2023. (I. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.I.60.003/2020/3. számú jogegységi hatályú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Lohn Balázs, Lohn Ügyvédi Iroda) útján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése, 43. § (1) és (4) bekezdése alapján, kérve a Kúria Jpe.I.60.003/2020/3. számú határozata, valamint az általa felülvizsgált Pfv.V.21.318/2018/7. számú kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az indítványozók álláspontja szerint a Kúria Jpe.I.60.003/2020/3. számú határozata sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [3] Az alkotmányjogi panasz és a támadott kúriai határozat alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [4] 1.1. Az indítványozók 2007. május 30-án aláírtak egy tartozáselismerő nyilatkozatot, amelyben elismerték, hogy egyetemlegesen tartoznak az üzlettársuknak 175 000 000 Ft-tal, és vállalták, hogy tartozásukat legkésőbb 2012. május 31-ig napjáig rendezik, úgy, hogy havi egyenlő részletekben visszafizetnek 3 millió forintot minden hónap 5. napjáig. A nyilatkozat szerint az aktuális részlet fizetésének elmulasztása esetén a hátralékos összeg azonnal esedékessé válik, amelyet a mindenkori jegybanki alapkamat terhel a teljes tartozás kiegyenlítéséig. Az indítványozók egyetlen részletet sem teljesítettek. A hitelező 2017. március 6-án két magánszemélyre engedményezte a követelését, akik április 17-én írásban szólították fel az indítványozókat a tartozás rendezésére. Az indítványozók vitatták a követelést – egyrészt arra hivatkoztak, hogy a tartozást már visszafizették, másrészt az állították, hogy a követelés elévült –, ezért a hitelezők fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezték, így az eljárás az indítványozók ellentmondása révén perré alakult.
- [5] 1.2. Az elsőfokú bíróság a felperes hitelezők keresetét elutasította, megállapítva, hogy a követelés elévült. A bíróság álláspontja szerint tekintettel arra, hogy az indítványozók egyetlen részletet sem teljesítettek és a felperesek sem igazoltak egyetlen részleteljesítést sem, a tartozás egésze esedékessé vált az első részleteljesítés – melynek esedékessége 2007. június 5. napja volt – elmaradásakor. Ebből következően az elévülési idő 2007. június 6-án elkezdődött, így a követelés 2012. június 7-én elévült. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. A felülvizsgálati bíróságként eljáró Kúria viszont a Pfv.V.21.318/2018/7. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezte. A Kúria szerint ugyanis az alsóbb fokú bíróságok döntéseik meghozatalakor figyelmen kívül hagyták az akarati elvet, azaz, hogy mire irányult a felek akarata az okirat aláírásakor. A felek által aláírt okirat szerint az indítványozók azt vállalták, hogy 2012. május 31-ig fizetik vissza a tartozásukat. A Kúria szerint a teljesítési határidő tűzése okán a felek közötti megállapodásnak nem lehet olyan értelmet tulajdonítani, hogy ha elmarad a törlesztés, akkor az egész követelés azonnal esedékessé válik. Az esedékesség időpontja a határidő utolsó napja, ezért az indítványozók elévülési kifogása nem foghatott helyt.
- [6] Az indítványozók álláspontja szerint a Kúria végzése eltért a Kúria gyakorlatától, ezért jogegységi panasz eljárást kezdeményeztek.

- [7] 1.3. A Kúria Jpe.I.60.003/2020/3. számú határozatával a jogegységi panaszt visszautasította a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 197/B. § (5) bekezdésére hivatkozva. A Bszi. felhívott rendelkezése szerint jogegységi panasz előterjesztésre csak a 2020. július 1-jén vagy az ezt követően meghozott jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés ellen van helye. A Kúria – az indítványozókéval ellentétes – jogértelmezése szerint a Bszi. 197. § (5) bekezdése alkalmazásakor a bírósági határozat meghozatalának időpontja az irányadó, nem pedig a határozat teljes körű írásba foglalásának vagy revideálásának a dátuma. Mivel a jelen ügyben a Kúria jogegységi panasszal támadott Pfv.V.21.318/2018/7. számú végzése 2020. május 20. napján kelt, így a jogegységi panasz tanács szerint nem volt helye érdemi eljárás lefolytatásának.
- [8] 1.4. Az indítványozók alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő a Kúria Jpe.I.60.003/2020/3. számú határozatával szemben, kérve az alaptörvény-ellenesség megállapítását és a határozat megsemmisítését – a Kúria Pfv.V.21.318/2018/7. számú végzésére is kiterjedő hatállyal. Álláspontjuk szerint a Kúria jogértelmezése sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], valamint az Alaptörvénynek a bírósági jogértelmezésről szóló 28. cikkét.
- [9] Az indítványozók nem vitatták, hogy a Kúria Pfv.V.21.318/2018/7. számú végzése 2020. május 20-án kelt, azonban álláspontjuk szerint a végzés csak 2020. július 1-jén került véglegesítésre, ekkor nyerte el végleges formáját, azaz ekkor vált hivatalossá. Az indítványozók véleménye szerint tehát a keltezés napja elválik a határozat meghozatalának napjától. Álláspontjuk szerint a Kúria eltérő jogértelmezése, amely szerint a keltezés napja egyúttal a határozat meghozatalának dátuma is, ellentmond az Alaptörvény 28. cikkének is. A Kúria alaptörvény-ellenes jogértelmezése okán az indítványozók jogegységi panaszát érdemben nem vizsgálta a bíróság, ami sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [10] 2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban járt el.
- [12] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa az alkotmányjogi panasszal támadott Jpe.I.60.003/2020/3. számú jogegységi hatályú határozatával a jogegységi panaszt visszautasította.
- [13] Ha a Kúria jogegységi panasz tanácsa a jogegységi panaszt visszautasítja, vagy eljárását felfüggeszti, illetve az eljárást hivatalból megszünteti, az alkotmányossági vizsgálatot önmagában nem alapoz meg, mivel a jogegységi panasz elbírálhatósága, az eljárás felfüggesztése, illetve megszüntetése alapvetően törvényességi kérdés. Ebben a körben tehát a jogegységi panasz tanács döntése nem támadható alkotmányjogi panasszal.
- [14] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. december 13.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/22/2021.

